

Пише:

Мирослав
Јанковић

Ванкувер, децембра 2006.

Дошао је на лични позив да учествује на Канада Куп такмичењу које се одржава сваке године у Ванкуверу.

Да ли сте били раније у Канади? Ово ми је први пут, а никада нисам био на крају света, па ме је баш интересовало како то изгледа.

Сада видим да је то место где стално пада киша, а после чланка о гргалици, који сам читао у КИ-ШОБРАНУ, мислио сам да овде има само снега.

Четвртак вече. Званична вечера са многобројним званицама. Ту су председник СТТА-а (Canadian Table Tennis Association), ССТТА-а (Canadian Chinese Table Tennis Association), стонотенисери Кубе, канадске репрезентације, позвани играчи Ding Yi, Александар Каракашевић... , и сви они знају нашег Сашу, и сви се потајно надају да ће начинити неко чудо. Добра храна, пријатна атмосфера, али смо морали раније да напустимо ову прославу да би се Саша одморио од пута.

У петак смо отишли да Саша мало тренира са Ding Yi-ом, његовим старим познатиком који игра у Аустрији, и који је био два пута четвртфиналиста првенства света. После тог лаког тренинга, Mike Broderick (други спонзор који је омогућио долазак овог изузетног шампиона) и ја смо позвани да играмо са Сашом. Тада смо осетили како те лоптице лете свуда око нас, а кад се то гледа са трибина, све изгледа тако лако и једноставно. Ви долазите из породице која је проносила славу наше земље у стонотенису.

Када сте добили први рекет и када сте почели да играјте?

Први рекет сам добио кад сам имао 2 године.

Нисте ваљда тада почели да играјте?

Тада сам се играо са рекетом. Уместо аутомобилчића мене су интересовали рекети. То ми је била алатка да копам песак, једноставно то ми је била главна играчка.

Када сте почели да играјте?

Не сећам се тачно, али озбиљно сам почео да се бавим стонотенисом после пете године, јер сам за мој шести рођендан добио 50 рекета.

Да ли вам је отац био Ваши први тренер?

Па он ме је свакако увео у свет стонотениса, али пошто је играо у клубу Војводина (Нови Сад), и пошто није било пуно вршњака играча у Земуну са којима сам могао да редовно тренирам, отац ме је водио са собом да тренирам са тимом Војводине где је било петнаестак мојих вршњака.

КАРАКАШЕВИЋ АЛЕКСАНДАР, СТОНОТЕНИСКО ЧУДО У ВАНКУВЕРУ

Како се звао Ваши тренер из шољ перуода?

То је легендарни **Јан Лейорис**, страх и трепет у Спенсу. Кад се он појави одмах настаје тајац, и сви раде према плану и програму. Њега сам се стварно плашио. Сећам се да је мој отац, Миливоје - Мика, посматрао све са стране и увек слао Јана да ми одреди шта треба да вежба.

Али Јан је диван човек и

good", на шта момак узвраћа осмех и захваљује. Пријатељство је склопљено без много речи, а одмах затим за зелени сто и борба за сваки поен.

Све мечеве је брзо решио у своју корист са по 3:0.

Кратко време за одмор. У недељу долазимо у 8:30. Кафа за разбуђивање. Прилазе навијачи, потписи на флајет-има, потписи на

Ванкуверу. После победе од 3:1, прилазе ми многи познаници из света стонотениса и признају да овако нешто нису видели, иако је овде гостовао и Werner Schlager, бивши светски првак.

Почиње финале. Јан и ја седимо у хошку резервисаном за тренера и скипу. Знамо да му је противник веома добар и да је недавно победио 22-ог играча света. Сви Кинески играчи су ми то нагостили и пре Каракашевићевог доласка. Саша је победио Wilsona са доста муке на US Open-у прошле године са 4:3. Добро се познају. Први сет добија Wilson. Ми смо пребледели.

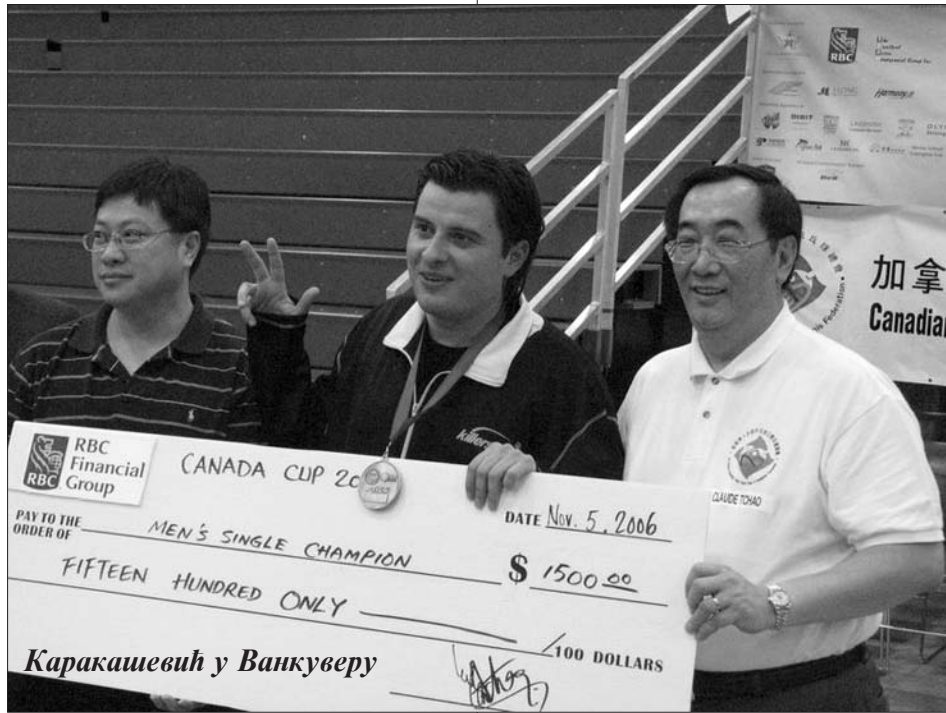
Онај строги Јан му каже кратко, хајдемо. Меч је напет, Саша навија за Wilsona, али наши у далеко мањем броју су бучнији. Саша изједначава на 1:1. Јан му каже мењај спин, и пробај са меканим топ спином. Сале слуша свог првог тренера, али покушава немогуће и Wilson води са 2:1.

Код нас у хошку тајац. Саша се буну да је лоптица лоша. Предлажем да убацам бољу лоптицу, али сви знамо да то није могуће, а камоли спортски. Једноставно желим да Саша кажем хајде, сви смо уз тебе. Сале води игру од почетка и изједначава резултат на 2:2. Треба да победи још два пута. Мало је лакше. Сале долази у угао и каже да му је пукла гума (унутрашњи део се одлепио од сунђера, а то све само од силине топ спин удараца и контра топ спина). Знамо да не може да је мења и да то можда значи и крај. Јан опет пар речи подршке да настави тај мекани топ спин, и опет чувено хајдемо. Публика је на ногама. Сале је Цар. Држи све конце игре. Мислим да се Wilson уплашио. 3 :2 за Салета. Хајде Сале још један каже Јан. Води се огорчена борба са лепим потезима на обе стране. Wilson нема одговор на Сашин убојити backhand. Сале појачава темпо и води са 9:5, назире се победа. Јан каже, сад ће Сале мало да се игра. На жалост био је управу. Wilson смањује на 9 :6 па 9 :7. Веома критичан део игре. Саша мења игру и успева му. 11 :7 и постаје по први пут победник Canada Cup-а. У дворани весеље. Већи део публике брзо напушта салу, а ми славио.

Саша кажијте нам кад је било најтеже?

Уопште није било тешко. Уз овакву помоћ могу да победим свакога.

Понедељак. Пустио сам Александра да се по први пут наспава од кад је дошао. Закуцао сам на врата његовог апартмана око 11:30 сати. Крећемо пут аеродрома. Саша се отвара и каже да му се не иде назад. Допало му се у "кишном" Ванкуверу. На аеродрому доручкујемо, и пијемо кафу. Договарамо се да се опет видимо ако нешто искрсне у Ванкуверу.

Каракашевић у Ванкуверу

уопште не изгледа тако строго.

Тада је био јако строг. Сва деца су га се плашила.

Саша, да ли знајте да Јан сада живи у Ванкуверу, и да је желео да се састане са Вама? Он ће бити и судија на истом такмичењу?

Са Јаном морам да се видим. Субота. Почиње такмичење. Ding Yi губи свој први меч од Ванкуверског 14-годишњег репрезентативца Andre Но-а. Andre Но је био једини

лоптицама. Некоме поклонили лоптицу, са неким се слика. Саша је чуо да Стефан Чворић тренира стони тенис, отвара торбу и даје му дрес на коме пише "А. КАРАКАШЕВИЋ".

Стефан је пресрећан. Свакоме је дао по нешто.

Јан је заузет суђењем тако да ја седам у хошак, глумећи тренера. Рутинска победа. Већ смо у полуфиналу. Противник је Кинез који сада живи у Ванкуверу, један од најбо-

Јан Лейорис и Мирослав Јанковић

представник Северне Америке на недавном првенству света за кадете у Вршцу.

Саша треба да игра своја два меча. Противник тражи по ташни неко освежење, а Сале му добаци Српски Energy бар. Гледа то младић, и не разуме шта ту пише. Уз осмех Сале каже "no worries, its

љих канадских играча. Сада већ видимо јачу игру. Наша публика је веома бучна. Саша игра за публику.

Противник је збуњен, али ипак користи сваку могућу шансу и узима један сет. Лоптица лети час лево час десно и увек погађа углове стола. Публика урла од задовољства. Овако нешто се није видело у